

Vindinge Herredsfoged Politiprotokol 1875-76

Forhør nr. 13

[Oversigtbilleder](#)

Aar 1875 d. 7 de Oktober Efterm. Kl 4 blev Vinding Herreds Politiret sat paa Herreds Tingsted paa Nyborg raadhus og administreret af den ordinaire Dommer i Overværelse af Vidnerne Friis og Crone, hvor da

No 94/1875 Forhøret fortsatte.

Arrestanten blev fremstillet fri for Baand og Tvang. Han forklarede paa Anledning at han er født den 4 Mai 1847 i Saaderup i Kullerup Sogn af Forældrene Gd. Mathias Rasmussen og nu fraskilte Kone Johanne Sørensdatter.

14½ Aar gl. blev han konfirmeret i Kullerup og tjente derpaa ½ Aar hos Degnen og ½ Aar paa Juulskou, men har i øvrigt opholdt sig i Hjemmet, med undtagelse af en 5-6 Uger i Sommeren f. A. da han dels arbejdede nogle dage ved et Dæmningsarbejde ved Dræby (Bjerre Aasum Herred), dels arbejdede som Dagleier for en Gd. Jørgen Hansen sammesteds. Han nægter sig nogensinde tiltalt eller straffet. Han har ikke gjort militær Tjeneste, da han blev Kasseret ved Sessionen. O. V.

Arrestanten forklarer derefter paa Anledning at han, som alt tidligere bemærket, den 17 ds September reiste til Niels Bøgelund i et dobbelt Ærinde, dels for at betale den forfaldne Vexel paa 100 R, dels for efter Løfte at underrette Niels Bøgelund om, at hans Føl nu kunde sælges. Da Niels Bøgelund havde ført Arrestanten ind i et særskildt Værelse for at tale under 4 Øine, og Arrestanten havde frembragt sine Ærinder, yttrede Niels Bøgelund: " Det kan jeg lide du er bestemt og kommer efter bestemmelsen, og jeg vil nok tage med ned og see Føllet." Han Tilføjede, at Vexlen havde han ikke hos sig, den kunde han først udlevere i Odense, hvor den beroede, men allerede da forlangte Niels Bøgelund, idet han mindede om at den store Vexel snart forfaldt og at Arrestanten, da han ikke kunde betale den, skulde forøge den til 3000R, Prisen for Føllet kunde i sin Tid gaa af i Betalingen. Da Arrestanten. Da Arrestanten mindede ham om, at der han fik de 1400 R, var der lovet ham Henstand til December Termin med Betalingen og med Renterne, og derfor atter forsikkrede Bøgelund, at han til den tid ved sine Kones Midler Fuldstændig kunde dække Vexlens Bebøb, Sagde Niels Bøgelund, at han maatte finde sig i at forøge Vexlen til 3000 R, i modsat Fald vilde han Sælge Vexlen til En der kunde pine ham, eller Selv stille gaarden til Aution. Da de kom til Odense, hvor de skiltes en kort Tid. Gjentog Niels Bøgelund atter, at nu vilde han hente Vexlen, ogsaa den store, og at Arrestanten maatte finde sig i at forøge den, som han havde forlangt. Det var først da, efter hvad Arrestanten senere har overtænkt, at han fattede Planen om at aflive Niels Bøgelund, hvis denne fastholdt sit Forlangende om Vexlens Forøgelse. Vel maa han, som tidligere forklaret, fasholde, at Niels Bøgelunds adfær imod ham ligefra første Færd af, og nu dette sidste Forlangende, i høi Grad oprørte Arrestanten, men han maa dog indrømme, at han med Fuldkommen Ro og klar bevisthed om hvad det var han besluttede, fattede Planen om at ombringe Niels Bøgelund, og da de skiltes ad, gik Arrestanten strax hen til Bøssemageren og købte den Pistol, som han nogle Dage iforveien havde Seet paa, og som han bad Bøssemageren om at lade for sig, for at arrestanten kunde have Alt i Beredskab til Udførelsen af sin Plan, hvis Niels Bøgelund fastholdt sit forlangende. Med Hensyn til Besøget hos Bøssemageren nogle Dage forinden, da forsikkre han, at det skete aldeles tilfældigt, idet han gik forbi Vinduerne, hvori der hang en del Revolverer, som han fik Lyst til at see, og det var egentlig først, da Bøssemageren fortalte, at disse Vaaben egnede sig særdeles til Forsvar, naar man boede paa et ensomt Sted, at Arrestanten fik en Tanke om muligt at skaffe sig et Saadant Vaaben. Det kan være at Arrestanten har sagt, at han vilde komme igjen"paa Søndag" og hente det, men det husker han i Hvert Fald ikke. Efterat have købt Pistolen, som blev Fuldt

ladet med 6 Skud, puttede han den i Brystlommen, og traf saa senere efter Aftale sammen med Bøgelund hos Barløse. Med Hensyn til hvad der passerede hos Barløse maa han henholde sig til sin tidligere Forklaring, idet han kun tilføjer, at Bøgelund herinde udtalte, at han, foruden at see paa Føllet, tillige kunde have Lyst til med det Samme at see paa Gaarden og Tørvemosen, ligesom han ogsaa her Fastholdt sit Forlangende om Fornyelsen af den store Vexel. Under Jernbanekjørslen, hvor der sad Flere inde i Kupeen, taledede de ikke om Vexlen. Ved Ullerslev stod de ud og da Arrestanten vilde kjøre Bøgelund til sit Hjem, gik han ind og bestilte Vognen hos Gjæstgiveren. Naar han til denne yttrede, at der stod En udenfor og ventede, mente han selvfølgelig, at det var paa ham, Arrestanten, han ventede, og det var virkelig Arrestantens Agt at oppebie Vognen, men da Niels Bøgelund yttrede, at de ligesaa godt kunde gaae Saa jævnt og saa gjøre et Slag omkring og med der samme see paa Tørvemosen, gik de hjemad uden at oppebie Vognen. Arrestanten mindes ikke, at han har teet sig paa en Forstyrret Maade, da han var inde hos Gjæstgiveren, men det kan gjerne være, thi Bøgelunds haardnakkede Forlangende om Vexlens Fornyelse, hvormed Arrestantens Escistens vilde blive ruineret, stod ham selvfølgelig i Hovedet og har jo rimeligt paavirket hans Adfær. Arrestanten vedbliver, at han virkelig ikke kan mindes, at han og Bøgelund var inde hos Marius Sørensen. Naar de paa Veien til Saaderup netop valgte Hindemagyden istedetfor Søgaardsgyden, ved hvilken Afstanden er noget kortere, for hidrører fra, at Bøgelund vilde see Tørvemosen, og hertil var Veien nærmere ad Hindemagyden.

O. V.

Arrestanten forklarer yderligere, at samtalen mellem Bøgelund og ham saagodt som udelukkende dreiede sig om Vexlen, idet han dog tillige paa Bøgelunds Opfordring maatte underrette denne om, hvad Udbytte Gaarden gav. Da de havde seet paa Mosen og netop umiddelbart før Skrædder Mortensen kom hen til Arrestanten, havde de været i stærkt Skænderi om Vexlen, Bøgelund fastholdt med Bestemthed sit Forlangende og Arrestanten sagde til ham, at det var Kjæltringstreger, som han var blevet behandlet, og navnlig naar Bøgelund nu vilde forlange Vexlen fornyet til 3000 R., men Bøgelund blev ved sit og føiede til, at naar Arrestanten ikke vilde gjøre hvad han sagde, saa vilde han hverken gaa ind i hans Hjem eller see paa hans Føl, og dermed gik han over Mosen og Veien og skred over hegnet ind paa Arrestantens Mark (Det freml. Rids L). Da Arrestanten havde talt med Mortensen, fulgte han hurtigt efter Bøgelund, Vexlen kom atter paa Tale, Arrestanten foreholdt Bøgelund, at han til December Kunde betale den, men forgjæves, Bøgelund stillede ham atter det omtalte Valg mellem at fornye Vexlen eller finde sig i at Gaarden kom paa Auktion. Da de havde naaet Haven ved Gaarden, sagde Bøgelund Farvel og hastede i nordvestlig Retning over Arrestantens Marker, for at gaa til Ullerslev Station, og uden at ville gaa ind paa Arrestantens Bopæl Arrestanten tøvede lidt ved Haven, løb derpaa efter Bøgelund og raabte til ham, om han dog ikke vilde gaa med ind og see paa Føllet, men Bøgelund svarede uden at vende sig om: Nei, det bliver som jeg har sagt, og da Bøgelund saaledes ikke var til at formaa at holde det i sin Tid givne Løfte om at vente med betalingen til December Termin eller tilbyde den mindste Henstand, tog Arrestanten Pistolen op, løb til og Fyrrede den af lige i Ryggen paa ham. – Forespurgt, om han ikke, da Niels Bøgelund sagde Farvel ved haven, faldt i Betænkelighed med den Plan, han havde fattet, svarede han; Nei, han vilde og maatte have en Redelighed paa det, og hvis Niels Bøgelund fastholdt sit Forlangende, vilde Arrestanten ogsaa udføre sin fattede Beslutning, og da Bøgelund, som ovenforklaret, idet Arrestanten løb efter ham, sagde: det bliver som jeg har sagt, udførte Arrestanten sit forsæt, selvfølgelig i en oprørt og fortvivlet Stemning, men dog fuldkommen klar over hvad det var han gjorde. Han forsikrer paa det Højtidligste, at han ikke havde nogen som helst anden Hensigt med at ombringe Niels Bøgelund, end at gjøre det af med ham, saafrem han ikke opgav sit Forlangende om Vexlen, navnlig var det ikke falden ham ind med en Tanke at plyndre ham, ja han vidste slet ikke og tænkte slet ikke paa, om Bøgelund havde penge hos sig, og det var først da Graven var gravet og han vilde lægge Liget ned i Graven, at det faldt ham ind at see hans Lommer efter, og det endda

først var, da han efter at have kastet Graven til, vilde skjule Tegnebogen, at det faldt ham ind at see i den, og da han opdagede de mange Penge og han for Øieblikket selv var i stor pengeforlegenhed, beslutte han sig, men ogsaa først da, til at tilegne sig Pengene. Han havde ikke i forvejen, tænkt sig at vinde det Mindste ved Mordet.

O. V.

Med Hensyn til den store Vexel, som han udtog af Tegnebogen tilligemed Pengene, da Forsikkrer han, at han ikke har forbunden nogen rigtig klar Tanke med, hvorfor han udtog dem, han var efter Mordet, i en saadan rystet og forviret Tilstand, at han ikke ret vidste, hvad han gjorde, men da Bøgelund den nævnte dag ikke havde talt om andet end at pine ham med Vexlen, og Arrestanten der i øvrigt ikke forstaaer sig paa Vexler, dog derigjennem havde faaet en Forstaaelse, at dette Dokument var et farligt Vaaben i en Kreditors Haand, saa staaer det nu for ham, som har det været denne Tanke, at man vilde pine ham ned Vexlen, der bragte ham til at tage den ud og skjule den. Derimod tænkte han hverken da eller senere paa at fragaae selve Gjælden, hvad han tænkte sig med Tegnebogen, ved han ikke heller ret, kun husker han, at der, da han saa saamange dokumenter der lignede hans eget, gik en Tanke igjennem ham, at det var ønskeligt, at den kunde komme tilbage til Arvingerne, men hvorledes dette skulde gaa til, kunde han den Aften ikke samle sine Tanker om, og senere indsaa han jo, at Tegnebogen mulig kunde røbe ham, naar den kom frem. O. V. afført til Arresten.

Forhøret udsat

Retten hævet

Bjerre

Som Vidner

Friis   Crone